

בש"פ 6466/22 - מוחמד דכה, מוחמד אבו נאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6466/22

בש"פ 6477/22

בש"פ 7033/22

לפני: כבוד השופט ע' גروسקובף

העורר בבש"פ 6466/22 והמשיב מוחמד דכה
2 בבש"פ 2:7033/22

העורר בבש"פ 6477/22 והמשיב מוחמד אבו נאר
3 בבש"פ 2:7033/22

נ ג ד

המשיבה בבש"פ 6466/22
ובבש"פ 6477/22 והמבקשת
בבש"פ 7033/22

עררים על החלטותיו של בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו מהימים 15.9.2022 ו-16.9.2022 שניתנו במת' 21-05-14741 על ידי כבוד השופט שמואל מלמד; ובקשה להארכת מעצר רביעית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה-מעצרם), התשנ"ז-1996

תאריך הישיבה: כ"ה בתשרי התשפ"ג (20.10.2022)

בשם העורר בבש"פ 6466/22
והמשיב 2 בבש"פ 2:7033/22

בשם העורר בבש"פ 6477/22
והמשיב 3 בבש"פ 2:7033/22

בשם המשיבה בבש"פ 6466/22
ובבש"פ 6477/22 והמבקשת
בבש"פ 7033/22

עמוד 1

לפני עירrim על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט שמואל מלמד) מהימים 16.6.2022 ו-15.9.2022 במ"ת 21-05-14741: האחת, ההחלטה הקובעת כי קיימות ראיות לכך להוכחת אשמתם של שני העוררים בעבירות קשר לביצוע פשע, וכן כי ישנה חולשה ראייתית ביחס להוכחת אשמתם בעבירות רצח וניסיון לרצח; והשנייה, ההחלטה אשר הורתה על מעצרם של שני העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. כמו כן, לפני בקשה להארצת מעצר רביעית של שני העוררים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים).

רקע והשתלשלות העניינים

1. ביום 7.5.2021 הגישה המשيبة בבש"פ 6466/22 ובבש"פ 6477/22 והבקשה בבש"פ 7033/22 (להלן: המדיינה) כתוב אישום נגד מספר נאים, ובهم שני העוררים: מוחמד דכה (הוא העורר בבש"פ 6466/22, המשיב 2 בבש"פ 7033/22 והנאשם 2 בכתב האישום; בהתאם לכינוי, יcono להלן: העורר אברש) ומוחמד ابو נאר (הוא העורר בבש"פ 6477/22, המשיב 3 בכתב האישום; יcono להלן: העורר ابو נאר. לשם הנוחות, ניסיון רצח העוון בקטגוריה שלילית-ז' 1977 (להלן: עבירת הרצח ו-חוק העונשין, בהתאם); ניסיון רצח לפי סעיפים 301א(א)(1) ו-301א(9) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: עבירת הניסיון לרצח) וקשר לביצוע פשע (רצח) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (להלן: עבירת קשירת הקשר באישום הראשון). האישום השני עניינו עבירת קשירת קשר נוספת (להלן, יחד עם עבירת הרצח ו-חוק העונשין, עבירות קשירת הקשר). בהמשך, ביום 11.5.2021 הגישה המדינה הודעה על הגשת כתב אישום בגין הרצח (להלן: כתב אישום הרראשון). מתקן, אשר כלל הוספה עובדות ביחס לניסיונות המחייבות, הוספה הוראות חיקוק ותיקון טעויות סופר. ביום 19.5.2022 הוגש כתב אישום מתקן בשנית, לאחר שאטור אחד מהמעורבים הנוספים בפרשה (להלן: כתב האישום).

2. לפי המתואר בכתב האישום, עobar לחודש דצמבר 2019 התגלו סכוסר בין גורמים בעיר יפו, הנמנים עם משפחות כחיל, דכה, ابو נאר, תורכ ודוויקאת-ג'ובראן, על רקע מאבקו כוח ושליטה על עסק סמיים (להלן: המשפחות היריבות ו-הסכסוך, בהתאם). חלק מהסכסוך, התאחדו גורמים מהמשפחות היריבות לשתי כנופיות - כנופיית כחיל-דכה, אליה משתיכים גם העוררים; וכנופיות תורכ-דוויקאת-ג'ובראן, אליה השתיך המנוח, ראשד דוויקאת (להלן: כנופיות תורכ ו-ראשד, בהתאם. שתי הכנופיות יcono להלן במשותף: הכנופיות). לפי הנטען, הרקע לאירועים המתוארים בכתב האישום הוא הסלמה במעשי אלימות של שתי הכנופיות אחת לפני השניה, אשר אף הגיעו לכדי מספר אירוע רצח. על פי המიיחס להם, עobar ליום 19.9.2020 קשרו שני העוררים קשר, יחד עם מוחמד כחיל (הוא הנואשם 1 בכתב האישום; בהתאם לכינוי, יcono להלן: קיפי) ועם מוחמד בן סאלם כחיל (הוא הנואשם 6 בכתב האישום. להלן: ابو סאלם), ובצדתו עם גורמים נוספים, במטרה לגרום למותו של ראשד (להלן: הקשר ו-התוכנית הפלילית, בהתאם). האחרון נקט אמצעי זיהרות רבים מחשש להtanקשות בחיו, ועל כן, עobar ליום 19.9.2020 צירף קיפי לחבר את אחד מקורביו של ראשד, מוחמד עיסא (הוא הנואשם 4 בכתב האישום. להלן: עיסא), אשר תפקידו היה להוציא את ראשד מביתו, ולעדכן את אנשי כנופיות כחיל-דכה באשר למקומו, כדי שהללו יוכל להוציא לפועל את הרצח.

3. לאחר מכן, ביום 19.9.2020, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, נפגשו שני העוררים עם קיפי וabbo סאלם

בదירתו של קיפי ברחווב יצחק שדה 4 בבט ים (להלן: הדירה ו-הפגשה בדירה ביום 20.9.2020, בהתאם לו) עמד קיפי את המערערים בדבר נכונותו של עיסא לפתח את ראש לצאת מחוץ לביתו ולעדכן בדבר מיקומו את אנשי כנופיות חיל-דכה. העוררים מסרו כי ביכולתם לשלח מתנקשים חמושים ולדאג להם לדירת מסתור שבה ישוה לאחר התנקשות. כמו כן, הציעו שני העוררים להעביר לקיפי ולאבו סאלם מכשירアイテור לווייני, אשר ישמש את עיסא ביצוע חלקו בתוכנית הפלילית (להלן: מכשירアイテור). בתוך כך, קיפי ערך אותם בדבר סוג הרכב שבו ינהג עיסא, ואשר בו יותמן מכשירアイテור (להלן: הרכב של עיסא), וכן בפרטיהם נוספים על התנהלותו של ראש. עוד צוין כי במסגרת הקשר ולשם קידומו רכש אחמד ג'רושא (להלן: ג'רושא) שני כרטיסי "סימס", אחד מהם יועד לשמש טלפון מבצעי (להלן: הטלפון המבצעי) והשני למכשירアイテור, ואלה הועברו לעוררים בפרדס דכה ביפו. לאחר מכן, בשעה 08:30, נפגשו קיפי ועסא בדירה ותיאמנו את שמות הקוד שבאמצעות יסמן עיסא לקיפי כי התקין את מכשיר המעקב בגלגל הרזרבי ברכבו וכי הוא נמצא עם ראש. עוד מסר עיסא כי ראש נהג לצאת מביתו עם שכפ"ז ולנסוע ללא עצירה ברמזוריים. כמו כן נמסרו פרטים ביחס למכשיר הטלפון שברשותו של ראש, ושאלתו של קיפי, ענה עיסא כי ברשותם של ראש ושאר אנשי כנופיות תורכ אקdash אחד.

4. על פי האמור בהמשך כתוב האישום, ארבעה ימים לאחר מכן, ביום 18.9.2020 או בסמוך לכך, בשעה 18:06, נפגש קיפי עם אחמד דדה ועורך את קיפי בראש ואחיו, בשם ג'יבראן, והוא אותו באמצעות כסדה וונבו את האופנונו שלו (להלן: העורך לגבי השוד). למשמעותו, עסם קיפי וניסה להתקשר אל עיסא כדי להוציא לפועל את התוכנית הפלילית באופן מיידי. עם זאת, כיוון שהאחרון לא ענה לשיחתו, התוכנית נדחתה. מיד לאחר מכן שוחח קיפי עם העורר ابو נאר בטלפון, ועורך אותו שעיסא לא ענה לשיחתו. כעבור זמן מה התקשר שוב קיפי לעיסא ודרש ממנו ללבת לבתו של ראש על מנת לגרום לו לצאת מביתו בכדי להוציא את התוכנית הפלילית מהכוון אל הפועל. אחר כך, שב והתקשר קיפי לעורר ابو נאר, ועורך אותו כי בתוך 10 דקות עיסא יצא את ראש מביתו אל עבר חוף הים, במטרה שהעורר ابو נאר ישלח את המתנקשים לביצוע הרצח (שיחות הטלפון בין קיפי לעורר ابو נאר מיום זה יcono להלן: שיחות הטלפון מיום 23.9.2020). עם זאת, משעיסא לא הצליח להוציא את ראש מהבית, התקשר קיפי לעורר ابو נאר ועורך אותו כי התוכנית הפלילית תידחה ליום המחרת בשעה 8 בבוקר.

5. למחרת, ביום 24.9.2020 בשעה 08:46 או בסמוך לכך, הגיע עיסא לבתו של ראש במטרה לבצע את התוכנית הפלילית. לאחר מכן, בשעה 09:41 יצא עיסא וראש מביתו של האחرون ונסעו ברכב שבו הותקן מכשירアイテור אל חוף הים, הנמצא בסמוך לרחוב יפת 260, וחנו בחניה סמוכה (להלן: החניה לחוף הים). במקביל, בשעה 10:25 או בסמוך לכך, שוחח קיפי עם העורר ابو נאר או מי מטעמו בטלפון, ועורך אותו כי עיסא אינו עונה לשיחותינו, כיוון שהוא נמצא בים עם ראש. על כן, הציג קיפי לבן שיחו לגרום לתקר בגלגל הרכב של עיסא כדי לעכב את יציאתו של ראש מהחניה לחוף הים ולאפשר את ביצועה של התוכנית הפלילית. בשעה 12:00 או בסמוך לכך, יצא שני מתנקשים, אשר זיהו אותם אינה ידועה למדינה, מפרדס דכה אל החניה לחוף הים, כש הם רוכבים על קטנוע מסווג ימהה טימקס (YAMAHA TMAX) מר. 28-292-11(להלן: המתנקשים ו-הטימקס, בהתאם). עם הגעתם לחניה לחוף הים, גרמו המתנקשים לתקר בגלגל השמאלי האחורי של הרכב של עיסא ועזבו את המקום. בשעה 12:25 או בסמוך לכך, שלח עיסא הודעה לטלפון המבצעי, אשר לפי הנטען היה בחזקתו של העורר ابو נאר באותו זמן, במטרה לזמן את יציאת המתנקשים מפרדס דכה. על כן, נטען כי העורר ابو נאר שלח את המתנקשים לחזור לחניה לחוף הים. עם זאת, בשעה 12:32 או בסמוך לכך, לאחר שהמתנקשים ראו שני שוטרים שהגיעו לאזרור לביקורת שגרתית משוחחים עם ראש ועם עיסא, הם עזבו את המקום. בעקבות זאת שוחח קיפי עם העורר ابو נאר או מי מטעמו בטלפון, ועורך אותו שביצוע התוכנית הפלילית ידחה ליום נוסף.

6. למחמת, ביום 25.9.2020 בשעה 09:35 או בסמוך לכך, נסע עיסא ברכבו אל ביתו של ראש, ובשעה 11:14 או בסמוך לכך, עזבו השניים את המקום ברכבו של ראש. בעקבות הودעה שהלח עיסאטלפון המבצעי, אשר לפי הנטען היה בחזקתו של העורר ابو נאר באותו זמן, שלח האחرون את המתנקשים מفردס דכה לכיוון ביתו של ראש כאשר הם נהיגים בטימקס. בשעה 11:47 או בסמוך לכך, הגיעו המתנקשים, אשר על פי המתואר היו חמושים בשני אקדחים בקוטר 9 מ"מ והתמקמו בעמדת צפית. בשעה 12:01 או בסמוך לכך, יצא עיסא מרכבו של ראש, בסמוך לבתו של האחرون. לאחר מכן, פנה ראש עם רכבו לרחוב הרב רובינשטיין ביפו, אשר היה עמוס ברכבים באותו עת בשל רמזוריים ומתחום משטרתי שהוקם ברחוב הסמוך, כשאחירו דולקים המתנקשים, רוכבים על הטימקס. המתנקשים נצמדו לרכבו של ראש ובמהלך הנסיעה ירה אחד מהם מספר יריות לעברו של ראש משי אקדחים, בו זמנית ומטווה קצר, כאשר חלק מההבדורים פגעו בראש ובמכונתו וכדור אחר פגע בדלת רכבו של רכב סמור. מיד לאחר מכן, עצר הטימקס בסמוך לרכבו של ראש, המתנקש היורה ירד ממכונו, הכנס ידו לרכבו של ראש דרך החילון יירה מטווה אף מספר יריות נוספת לכיוון ראשו ופלג גופו העליון. בסך הכל נורו לעבר ראש 19 כדורים. המתנקשים נמלטו מיד באמצעות הטימקס לכיוון פרדס דכה. מותו של ראש נקבע במקום.

7. במסגרת האישום השני, נטען כי לאחר רצח ראש, קשוו שני העוררים יחד עם קיפי ואחיו, שעבן ابو נאר (הוא המשיב 5 בכתב האישום; להלן: שעבן) קשר במטרה לגרום למותם של מספר חברים נוספים מכונפת תורכ. במהלך פגישה שקיימו ביום 30.9.2020 בדירה, דנו המשיבים בדריכים שונות לביצוע תוכנית זו (להלן: הפגישה בדירה ביום 30.9.2020). בתום הפגישה אמר שעבן לשאר הנוכחים כי דרישים 300 אלף ש"ח במטרה לרכוש כל' נשק מתאים להוצאת התוכנית האמורה לפועל.

8. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של שני העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, בטענה שקיים ראיותلقאה להוכחת אשמתם בעבירות המוחשות להם בכתב האישום, ואשר מקומות גם עילות מעצר בעניהם.

ההחלטה ביחס לראיותلقאה

9. ביום 16.6.2022 קבע בית משפט קמא כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית להרשעתם של שני העוררים בעבירות קשירת הקשר באישום הראשון, אך כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לאשמתם בעבירות ניסיון הרצח והרצח וכן ביחס לאישום השני. במסגרת החלטתו, דן בית המשפט בפירוט מכלול הראיות שהביאה בפני המדינה. בפתח הכרעתו ציין בית המשפט כי אין מחלוקת ממשית בין הצדדים בנוגע לקיומו של סכסוך דמים בין הכניםות, אשר על רקעו בוצעו על פי הנטען המעשים שבמוקד כתב האישום.

10. לאחר מכן, סקר בית המשפט את התשתיית הראייתית הנسبטיבית ביחס לאישום הראשון. בעניין העורר אברהם, בית משפט קמא הזכיר את הפגישה בדירה ביום 19.9.2020, שתועדה באמצעות האזנת הסתר, בוידאו ובאודיו. בית המשפט קבע כי הפגישה משתלבת מכלול הראייתי הנسبטיבי האמור, ובהתיחס לדבריו של העורר אברהם בשיחה זו, ציין כי נוכחותו שם אינה ת邏מלה ואקראיית, ודבוריו במסגרתה יכולים לשמש בסיס לכואורי להיווטו שותף לתוכנית הרצח. זאת, לאור העובדה שהוא תועד בשיחה מציע לספק מכשיר איתור ומעקב ומקומ מילוט למתחנדים; התענין בפרטים קונקרטיים ביחס להתנהלותו של ראש ואמצעי המיגון שהוא נocket, והוא שותף להחלטה על ביצוע הרצח באמצעות ירי. מנגד, נקבע כי לא נמצא בסיס ראייתי לטענה העובדתית אשר מופיעה בכתב האישום לפיה כרטיסי ה"סימ" המבצעיים,

ששימשו בעת ניסיון הרצתה ובביצוע הרצתה, נמסרו לו ולעורר ابو נאר. אם כן, בית משפט קמא סיכם כי במכלול הראיתו יש כדי לקשר את העורר אברש "לשלב קשררת הקשר לרצתה ותכנון הרצתה, אולם עצמת המסקנה הראיתית באשר למעורבותו [...] בניסיון הרצתה ובביצוע הרצתה כמבצע בצוותא [...] היא בעיינית וטעונה בירור עמוק יותר מהראיות הגולמיות המצויות בידי המבקרת, קרי בחינתן [...] בחקירה נגדית" (עמ' 23-24 להחלטתו של בית משפט קמא מיום 16.6.2020).

11. גם בעניין מעורבותו של העורר ابو נאר הוזכרו הפגישת בדירה ביום 19.9.2020 וכן שייחות הטלפון מיום 23.9.2020, שהתקיימו לכואורה בין קיפוי לבין העורר ابو נאר או מי מטעמו, ונקבע שעולה מהן שהעורר ابو נאר היה שותף בקשר ו בתכנון הרצתה, ותפקידיו היה לספק את מכשיר האיתור וכן לדאוג להזנת המתנקשים. לאור שייחות הטלפון הללו צוין כי מעורבותו של الآخرן בעבירות גדולה מזו של העורר אברש. מנגד, נקבע כי עצמת הראיות באשר לחבר ביניהם לבין הטלפון המבצעי, וכנגזר מכך בקשר להיווטו בן שייחו של קיפוי בשיחות הטלפון שהתקיימו אליו ביום 24.9.2020 בשעה 10:25 ולאחר השעה 12:32, אינה גבוהה. אם כן, נקבע כי הראיות הקיימות מביאות "لمסקנה ברורה בדבר מעורבותו של [העורר ابو נאר] בקשרת הקשר ו בתכנון הרצתה, אולם עצמתן של ראיות אלה באשר למעורבותו [...] בשליחת המתנקשים", הן ביחס לניסיון הרצתה והן ביחס לרצח שבוצע, "אינה גבוהה" והוא תצערך להתרברר בתיק העיקרי. בהתאם, נקבע כי קיימם "carsom מסויים בהשתתפותו בניסיון הרצתה ובביצוע הרצתה כמבצע בצוותא" (שם, בעמ' 25).

12. כמו כן, נקבע ביחס לשני העוררים כי באשר לאישום השני, תמליל הפגישה בדירה ביום 30.9.2020 "מבוסס את קשרת הקשר האמור אולם בעוצמה נמוכה" (שם, בעמ' 27). לבסוף, הוטעם כי שתיקתם של שני העוררים בחקירותם מחזקת את המiosis להם בשני האישומים העומדים נגדם.

ההחלטה ביחס לחלופת המעצר

13. חurf התנגדותה של המדינה, לאחר מתן ההחלטה בעניין הראיות לכואורה, נשלחו שני העוררים לקבלת תסקير מטעם שירות המבחן, שיבחן את מסוכנותם, וכן את האפשרות להעבירם לחלופת מעצר. בתסקיר בעניינו של העורר אברש, צוין כי יש לו הרשעה משנה 2018 בעבירה שענינה סחר בסמים, בגין נידון ל-27 חודשים מאסר בפועל. בנוסף, התסקיר פירט כי העורר אברש שולל את המiosis לו, ואת היותו מעורב בסכסוך כלשהו, וכי הוא סובל מטאכול מתמשך לאור הימשכות מעצרו, אולם צוין גם כי תקופת מאסרו לא הציבה לו גבול ולא הרתעה אותו. תואר כי הידדרותו למעשים פליליים נובעת מדףו ריצוי, קושי בהצבת גבולות ההזדהות והפנמה של קודים שליים וצורך בשתיicity. על כן, הוערכה רמת הסיכון למעורבות חזרת בתהנחות אלימה כבינונית, וחומרת תוכאותיה של האלימות צפואה להיות גם היא בינונית. שירות המבחן הגיע לבסוף למסקנה שמדובר הפיקוח שהוצע אינואפשר לאין מסוכנות זו, ועל כן שירות המבחן לא המליך על שחרורו ממעצר.

14. בעניינו של העורר ابو נאר, שירות המבחן צוין כי הוא נשוי ואב לשני ילדים בני שנה וחצי וארבעה. כמו כן הוזכרה הרשעה בגין עבירות סמים משנה 2018, וכי בשנת 2017 במסגרת תסקיר מטעם שירות המבחן שבוצע בעקבות עבירה זו, צוין כי העורר ابو נאר אינו מאופיין בדףסים שליים, והוא מחייב בעמדות אשר מתנגדות להתנהגות עברינית. עם זאת, בתסקיר הנוכחי בעניינו תואר העורר ابو נאר כמי שנוטה להיקשר לאנשים בעייניים ובעל מאפיינים שליים, והעורר כי הוא אינו מעוניין בניתוק קשרים אלו או בשינוי דרכיו. שירות המבחן הדגיש את הפער שבין מסקנותיו כאמור

לבין יכולותיו התפקודיות התקינות. שירות המבחן העוריך שיש לעוררים מחויבות משפחתיות הקשורה בסכסוך, וכי מתקיים חשש מהמשך התנהוגות האלימה מצדם. על כן, גם בעניינו של העורר ابو נאר הוערכה רמת סיכון בינוונית הן ביחס להישנות התנהוגות אלימה והן ביחס לחומרת תוצאתה, ככל שהוא תומם. לאחר שצין שמערך ההחלטה המוצע אינו מאפשר לאין את המסתוכנות הנשכפת מהעורר ابو נאר, שירות המבחן לא המליך על שחרורו מעוצר.

15. בתבוסס, בין היתר, על חומרת המעשים המזוהים לעוררים וכן על תסקיריו שירות המבחן כאמור, ביום 15.9.2022 הורה בית משפט קמא על מעצרם של שני העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. זאת, בהיעדר נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות סטייה מהכלל הנוגע לodeskiri שירות מבחן שליליים, כפי שהוגשו בענייננו.

טיעוני הצדדים

16. במסגרת ערכ' 6466/22 מזיכיר העורר אברש כי אין מחלוקת שהוא בח"ל בין הימים 20.9.2020 לבין יום 25.9.2020, וחזר לארץ רק זמן קצר לפני מעשה הרצח. על כן, לדבריו, לא יכול להיות לו קשר לעבירות הרצח והניסיון לרצח, שהיו כרוכות בתכנון ובמעשיים בזמן שהייתה בחו"ל. לשיטתו, עיקר הראיות בתיק, הן ביחס לעבירות קשירת הקשר באישום הראשון והן לעבירות הרצח וניסיון הרצח, נשענות על תמליל של הפגישה בדירה ביום 19.9.2020. לתפיסה העורר, על סמך תמליל זה קבע בית משפט קמא כי ישנה חולשה ראייתית ביחס לעבירות הרצח וניסיון הרצח, אך בסיס מוצק לעבירת קשירת הקשר באישום הראשון. לגרסתו, בקביעה זו של בית משפט קמא ישנה "טעות לוגית", כיון שעל סמך אותו מסד ראייתי הגיע בית משפט קמא לשתי מסקנות שונות. יתרה מזאת, העורר אברש טוען שמתמליל השיחה עולה כי הוא סירב ליטול חלק בתוכנית הפלילית, בהינתן שבשלב בשיחה שבו הוא נדרש לנ��וט צעד אופרטיבי ולדאוג להשגת מכשיר האיתור, הוא ענה "לא מה פתאום" (עמ' 14, שורה 16 למליל שהגישה המדינה מיום 19.9.2020). הוא אף מדגש כי לפי תמלול פרטיו שנערך ביזמתו לפגישה זו, הוא ציין בשיחה כי "מלכתחילה אני לא קשור לסיפור [...]. אני בחוץ". לשיטתו, מיד לאחר אמר דברים אלה הוא עזב בהפגניות את השיחה. הדבק בדברים זה, מלמד, לדבריו, כי הוא השתתף בשיחה כל אימת שמהותה הייתה תמיימה וחברית, אך עת הפכה לשיחה אופרטיבית הוא נמנע מלהשתתף פעולה עמה. בנוסף לכך, לדברי העורר אברש, לאחר ביצוע הרצח שמו כלל לא הזכר בשיחות שקיימו המעורבים בפרשה, והוא אף לא השתתף בחગיגות אשר התקיימו לכבודה בעקבות הצלחתה של התוכנית הפלילית. לחלויפין, טוען העורר אברש כי הוא אכן לפטור עקב חרטה, בהינתן שישרתו ליטול חלק בעבירה היה פועלתו האחידת ביחס לתוכנונה. נוסף על כן, מצביע העורר אברש על היעדרותו המוחלט ממכלול האירועים שנוגעים לניסיון הרצח ביום 24.5.2020, ככך המחזק את אי-מעורבותו במעשיים.

לחלויפין, טוען העורר אברש כי אף בהנחה שישנן ראיות לכואורה לעבירת קשירת הקשר באישום הראשון, יש לשחררו לחlopota מעוצר בשל הנסיבות בריאות ביחס לעבירות הרצח וניסיון הרצח. יתר על כן, העורר אברש טוען כי תסקיר שירות המבחן התמקד ארכ' וرك' בחומרת העבירה והעניק לה משקל רב מדי. עוד הוער כי המפתחים שנבדקו כבר הוכיחו את עצם כיעלים, עת פיקחו עליו בעת חlopota מעוצרו הקודמת - שאינה לא הפר. לבסוף, הדגיש כי הוא כלל אינו קשור לשום סכסוך וכי לא הובאה כל ראייה בעניין זה.

17. במסגרת ערכ' 6477/22, טוען העורר ابو נאר טענות דומות. בין היתר, הוא סבור כי ניתן משקל מועט מדי לחולשה שנקבעה ביחס לעוצמת הראיות, שכן מדובר בחסר ראייתי של ממש, המצדיק את העברתו לחlopota מעוצר.

בבקשר זה מודיע העורר ابو נאר כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לכל פרט ברכיבים האקטיביים אשר יוחסו לו בכתב האישום - הוא אمنם נכח בפגישה בדירה ביום 19.9.2020, אך לא נקבע בה דבר קונקרטי אשר יכול להביא למסקנה בדבר קשיית קשר לרצח או לתוכנו רצח. לטענות, חיוק לכך ניתן למצוא בכר שהמשטרה, אשר האזינה לשיחה בזמן אמרת, לא סקרה שיש לעצור את מי משתתפי השיחה בחשד לקשיית קשר. לדבריו, המדינה מעניקה לדברים שנאמרו בפגישה בדירה ביום 19.9.2020 פרשנות מפלילה בדיעד, במטרה למלא חסר ראייתו ולהתגבר על המחסור בראיות נוספות, וזאת כדי לתמוך בתזה שהוצגה בכתב האישום. יתר על כן, העורר ابو נאר מוסיף כי שיחות מאוחרות יותר לפגישה האמורה התקיימו למכבר, ואין בהן אזכור למעורבותו, ולטענתו הוא אף לא ידע על קיומן. עוד הוא מודיע שאין מחלוקת כי הוא לא נכח בזירה בזמן הרצח, כי זיהות היורים אינה יודעה למדינה, וכי לא נמצא כל ממצאים פורנזיים הקשורים אותו לרצח או לניסיון הרצח.

בנוסף, מצין העורר ابو נאר כי אין כל ראייה הקושרת אותו לכרטיסי ה"סימ" שרכש ג'רושא, ובchiposh ברכבו לא נמצא כל מCSIר איתור. יתר על כן, העורר ابو נאר טוען שאין כל ראייה ששיחות הטלפון מיום 23.9.2020, שביצע קיפוי לאחר קבלת העיכון לגבי השוד, היו עמו. יתרה מזאת, הוא מודיע כי כתב האישום משתמש במספר פעמים ובנקודות מפתח, בביטוי "אבנו או מי מטעמו" - ביטוי אשר מציג, לשיטתו, את החולשה הראייתית בונגעו למעורבותו. עוד טוען מטעמו כי הקביעה ביחס לקיומו של הסכטן מסתמכת על סקירה מודיעינית ישנה שאינה רלוונטית, וכן הוסיף כי חלפו שבעה חודשים מעת ביצוע הרצח ועד לטענו, ובמהלך תקופה זו הוא לא היה מעורב בדבר הקשור לואותו סכטן. לבסוף העורר ابو נאר ביקש להוסיף כי החלופה המוצעת בעניינו מרחיקה אותו מיפו ומסביבתו הטבעית ועל כן היא ראייה.

18. בדין שהתקיים לפניי ביום 20.10.2022, חזר בא-כוcho של העורר אברש על הטענה שמרשו כלל לא מעורב ברצח, בהינתן שהוא בח"ל בין יום 20.9.2020 לבין יום 25.9.2020, לא השתתף בחגיגות הצלחתה של התוכנית הפלילית ולא נשמע בשיחות הטלפון שעסקו ברצח. כמו כן, הוא עמד על כר שמרשו סירב ליטול חלק בתוכנית הפלילית, ועזב את הפגישה בדירה ביום 19.9.2020. עוד הוא עמד על הנזק הבלתי הפיר שייגרם למרשו אם יעצר למשך תקופת המשפט ולבסוף יזכה. לצד, הדגישה בא-כוcho של העורר ابو נאר את פרק הזמן הממושך שבו שני העוררים עצרים (כשנה וארבעה חודשים) ואת העובדה שטרם התקיימו דיוני הוכחות בתיק העיקרי. כמו כן, היא ציינה את פרק הזמן המשמעותי, כשבעה חדשים, שחלף בין הרצח לבין מעצרים של שני העוררים, חרף העובדה שההקלות שפורטו לעיל היו מצויות בידי המשטרה בזמן אמרת, כהוכחה לחולשה הראייתית בתיק. בקשר זה צוין כי באותה תקופה בת שבעה חודשים שני העוררים חיו ועבדו בצדקה מסודרת, ונוכחותם ביפו לא עוררה הסלמה נוספת. עוד היא הציבה על כר שאין שום הוכחה לקשר הנטען בין קבלת הטלפון המבוצע לבין מרשה, והוא הדין גם בכתב למכיר המעקב, שככל לא אוטר.

19. מן העבר השני, במהלך הדיון הגיע גם המדינה על החלטתו של בית משפט קמא, אלא שהיא שמיינן כל חולשה ראייתית בתיק. בא-כוcho הציג באופן מפורט את עובדות כתב האישום וטען כי לא מדובר בסכסוך בין משפחות על רקע של כבוד המשפחה, אלא בסכסוך בין שתי משפחות פשע. לדבריו, אין ספק שהbatevi שתורגם כ- "יש מי שיביא אותו" בתמלול, שנאמר על ידי העורר ابو נאר בערבית במהלך הפגישה בדירה ביום 19.9.2020 (עמ' 10, שורה 32 לתוכנו שהגישה המדינה לפגישה זו) מכון לריצחנות של ראש. עוד הוא טוען כי עזיבתו של העורר אברש את אותה השיחה הייתה למעשה לפרק זמן קצר, לשם התעסוקה בטלפון שהוא בדירה, ולא לשם הבעת הסתייגות מנטילת חלק בתוכנית שתוכננה במהלך. לטענותו, נסיעתו של העורר אברש לאיסטנבול תוכננה מראש, במטרה ליזור אליו ביחס לחיסול, אלא שבאופן מקרי, החיסול לא התבצע ביום 24 לחודש, בשל הימצאות שוטרים באזור, ועל כן החיסול

נדחה למחמת, מועד בו העורר אברש כבר שב לארץ. עוד נטען כי הסיבה שגרמה להתמהמות המשטרה בנסיבות של העוררים, חרף העובדה שהקלות הפגישות שהזכו לעיל היו נגשות למשטרה בזמן אמיתי, היא הקושי להבין את תוכן הפגישה בדירה מיום 19.9.2020 - פגישה אשר נשמעותה פצחה ערבית המצהר. גם בנוגע לאישום השני, לדברי בא-כוחה של המדינה התמליל ברור, ועליה ממנה כוננה מפורשת ותכנון ספציפי לגרום למותם של חברי כנופיית תורכ. יתר על כן, נטען כי קצב שמיית התקיק אמור להיות מהיר, לאור מיעוט העדים בתיק.

לאחר מכן, ביום 24.10.2022 הגיעה המדינה בקשה רבעית להערכת מערכם של שני העוררים (לצד משבים נוספים השיכים לאותה פרשה, אך אינם קשורים ישירות לעוררים שלפני) לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. במסגרת הבקשה, המדינה מציבעה על המסוכנות הנשקפת משני העוררים, אשר נלמדת מהଉויות המיוחסות להם - עבירות אלימות, ובתוכן עבירה רצח. יתרה מזאת, נטען כי קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לחוק המעצרים - הן בשל ייחוס עבירת הרצח והן לאור השימוש בנשק חם בעת יצוע העבירה. זאת, בנוסף לתכנון הקפדי של הרצח והיעדר המורה מפני החוק שמשמעותו מהעשה שבוצע לאור יומם במרקזה של עיר. כמו כן, צוין שישנו חשש משביש הליכי משפט לאור העובדה שישנם חשודים נוספים הקשורים לפרשה שטרם אוטרו, והם בני משפחה או חברים קרובים של שני העוררים. עוד הוזכר שלחובת כל אחד משני העוררים יש הרשעה קודמת בעבירות סמים, בגין נדונו למאסר בפועל במשך 27 חודשים (העורר אברש) ו-3 חודשים (העורר ابو נאר). לבסוף הזכר שהתקיק קבוע לדין מוקדם ליום 6.11.2022 ונקבעו שמוונה מועד הוכחות נוספים, בין החודשים ינואר-פברואר 2023. בהתאם להסכמה הצדדים במהלך הדיון שהתקיים לפני, טיעוני הצדדים שנשמעו בהתייחס לעוררים, מהווים את טיעוניהם בעל-פה גם לצורך בקשה זו.

דין והכרעה

לאחר שקידلت טענות הצדדים ועיוון בחומר החקירה, ובכלל זאת צפיה בסרטונים וקריאת התמלילים והמסמכים הרבים שהוגשו לעיוני, הגעתו למסקנה כי דין העוררים להידוחת, וכן כי דין הבקשה להערכת מערכם של שני העוררים להתקבל.

ראיות לכאורה

cidou, ראיות לכאורה הן ראיות גולמיות שלآخر עיבוד ובחינה בהליך העיקרי עשויות להוביל לראיות שיבסתו אשמה (ראו מני רבים: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 147, 133 (1996); בש"פ 2869/19 פריג נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.5.2019) (להלן: עניין פריג); בש"פ 3144/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (7.6.2020)). אם כן, בשלב הדיון במעצר עד תום ההליכים, הבדיקה אינה נעשית לפי רף ההוכחה הנדרש במשפט פלילי, אלא יש לבחון האם בכלל הראיות טמון פוטנציאלי שיביא להရשות הנאיםגובה מפוטנציאלי זיכויים (עניין פריג, שם; בש"פ 3916/22 יוחנןוב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.6.2022)).

בית משפט קמא הבחן, ובצדκ הבחן, בין בחינת הראיות לעניין עבריות קשרת הקשר (באישום הראשון והשני) לבין בחינת הראיות לעניין עבירות הרצח והניסיין לרצח. עבריות קשרת הקשר מיוחסות לעוררים (כמו גם לנאים אחרים) על בסיס תיעוד זמן אמיתי של שייחותם זהה השותפות, ובמהלכן, על פי הנטען, נקשר הקשר. ממילא,

השאלה אוטה יש לבחון היא האם הראיות שענין תוכן השיחות הללו, דהיינו ההקלטות שבידי המדינה, די בהן כדי ללמד, ברמה הראיתית הדרישה בשלב זה, כי במהלך הפגישות המתועדות קשו העוררים עם הנאים האחרים קשר נטען בכתב האישום. לעומת זאת, הראיות לכך שמשמעות הרצת והניסיון לרוץ בוצעו במעורבות העוררים, בהתאם למתואר בכתב האישום, הן מצרף של ראיות נסיבותיות, המלמדות, לשיטת המדינה, כי אשר תוכנן במערכת הראשונה (הפגישה בדירה ביום 19.9.2020) אכן בוצע במערכת השלישית (החיסול ביום 25.9.2020). נבחן שאלות אלה כסדרן:

הראיות לקשר תחילת והראיות לעניין מעורבות בניסיון הרוץ וברוץ לאחר מכן.

הראיות לכואורה לעניין עבירות קשירת הקשר

24. זכור, בית המשפט המחויז מצא כי קיימות ראיות לכואורה ביחס להרשעתם של שני העוררים בעבירות קשירת הקשר באישום הראשון. זאת בעיקר בהתבסס על נוכחותם ודביהם במהלך הפגישה בדירה ביום 19.9.2020. צפיה בסרטון אשר מתעד את הפגישה האמורה וקראיית התמלילים המתועדים אותה, משאשים את מסקנת בית משפט קמא כי די בתנהלות של שני העוררים בשיחה זו כדי לגבות בסיס ראיתי לכואורי לעבירת קשירת הקשר באישום הראשון. עיון בראיות הקשורות לאירוע זה מלמד כי מדובר, לכואורה, בשיחה רצינית וכבדת משקל, אשר במהלךה במסרים פרטיים קונקרטיים ביחס לתנהלותו של ראש וביחס לתוכנית לרציחתו. בעוד כך, קיפי מסר לעוררים פרטיים ביחס למתחם להזאתו של ראש מביתו למקום שבו יהיהנוח לבצע את התוכנית - תוך שימוש במקובבו של ראש, עיסא; כן במסרים פרטיים ביחס לרכבו של ראש והתנהלותו. שני העוררים אף השתתפו בשיחה באופן פעיל, ומסרו שביכולם לציד את עיסא במכשיר איטור, לשולח מתנקשים חמושים, ולמלטם לדירת מסטור. נוכח הדברים הללו, קשה להתרשם שמדובר בנוכחות תמיימה בשיחה חברותית, ואני סבור שלראיות אלה, ב眦ורף שתיקת הנאים בחקירתם, ישנו פוטנציאלי ממש להביא להרשות שני העוררים בעבירת קשירת הקשר באישום הראשון.

25. בעוד כך, אצין כי לא ראייתי לנכון לקבל את טענותיו של העורר אברש לפיהן הוא סירב להשתתף בתוכנית הפלילית. בא-כוחו נסה להיתלות בשני אירועים בהקשר זה: הראשון, הוא תגונתו של העורר אברש לבקשתו של קיפי "להביא אותה", שהסתכמה במילויים "מה פתאום". צפיה בפגישה במלואה וקראיית ההקשר המלא של הדברים, מנסה על קבלת פרשנותו של העורר אברש כי מדובר בסירוב להשתתף בתוכנית, ונראה כי דברים אלה מכוונים כלפי בקשתו של קיפי להשיג את הדבר שהتابקש בפרק הזמן הקרוב (בין היתר לאור נסיעתו למחרת לאיסטנובל). על כן, פרשנותה של המדינה ביחס לאמירה זו, לפיה האמרה "מה פתאום" מתייחסת ליכולתו של העורר אברש לספק את המבוקש על ידי קיפי בהקדם, ולא לשם הבעת הסתייגות כללית ועקרונית מביצוע המעשים, נראה סבירה יותר בנסיבות העניין. האירוע השני, הוא עדיבתו של העורר אברש את השיחה, לכואורה בתרעומת ובהכרזה כי הוא אינו חלק מההתוכנית הפלילית. גם בנוגע לאירוע זה מקובלת עלי הפרשנות שהעניין בית המשפט המחויז, לפיה העורר אברש עזב את השיחה באופן זמני, במטרה לקיים שיחה במכשיר הטלפון, אשר היה בתוך הדירה. אם כן, גם ביחס לטענה זו אני סבור כי ההסבר המוצע על ידי המדינה סביר יותר, ומתיישב בצד היגיוני יותר עם הנכפה בסרטון, מאשר ההסביר המיחיש לעוזבה (היא, למעשה, כניסה לדירה לזמן קצר) כוונות לעזוב או להסתיג מן הנאמר בשיחה. מכל מקום, כך לעניין קביעות קיומן של ראיות לכואורה, ובטרם נמסרה ונבחנה גרסת העורר אברש במהלך המשפט גוףו.

26. יתרה מזאת, הראייה המרכזית להוכחת האישום השני, שגם עניינה עבירת קשירת קשר, מחזקת את הרץ הנסיבתי שבו שני העוררים, חלקן מכונפית כחיל-דכה, מתכוונים לכואורה עם אחרים מעשי רצח של חברים במכונפית תורכ. במהלך הפגישה בדירה ביום 30.9.2020, ניתן לראותה שהשיחה מכילה ניסיונות מעשיים לקדם תוכנית פלילתית.

יוער כי מעורבותם של שני העוררים בשיחה זו פחותה, והם אינם מציעים שירותים אקטיביים שישיעו בקדום התוכנית האמורה. אם כן, מחד גיסא השתתפותם של שני העוררים בשיחה זו מחזקת מבחינה נסיבתית את מטענהם "בצד העניינים" של כנופיית חיל-דחה אף לאחר ביצוע הרצח. מאידך גיסא, לא מצאת הצדקה להטערב במסקנת בית משפט קמא כי הריאות לביסוס אישום זה הן "בעצמה נמוכה באשר [לעוררים]" (פסקה 19 להחלטה מיום 16.6.2022). מידת מעורבותם של העוררים במהלך פגישה זו, ואי הביהירות בהם ליבטים מסוימים בתוכנה, יוצרת גם להתרשמותי חולשה ראייתית מסוימת בדבר היכולת לבסס נגד העוררים את עבירות קשירת הקשר המיוחסת להם באישום השני.

27. במאמר מוסגר יציין גם כי לא ראייתי לקבל את הטענות שהעלו שני העוררים, שעניין הבדיקה קיומו של הסכוסר. עניין זה הוצאה, בין היתר, חוות דעת מודיעינית שערך Km"ח הערכה רפ"ק רודניצקי ביום 13.5.2021 המתארת את הרקע לסכוסר והמניעים לו, מסמך שערכה רס"ר יפית ראשון ביום 16.2.2021 אשר מתאר עדויות וראיות שהוגשו בחקירה תקשורת ובהאזנות סתר בעניין הסכוסר; ועוד. גם מקריאת תמליל השיחות שפורטו לעיל ומהתנהלותם של המעורבים בפרשה, ברוי כי קיים בסיס לטענה שהקיים סכוסר בין שתי הכנופיות.

הריאות לכואורה לעניין עבירות הרצח והניסיון לרצח שבאיושם הראשוני

28. בית משפט קמא קבע כי בשונה מהאישום בעבירות קשירת הקשר באישום הראשוני, יש חולשה ראייתית ביחס ליתר המיוחס לשני העוררים באותו אישום, דהיינו מעורבות העוררים בביצוע הרצח והניסיון לרצח. התרשומות כהתרשומות. אפרט.

29. ככל שמדובר במעורבות העוררים בעבירות הרצח והניסיון לרצח, הריאות נגד העוררים הן נסיבותיות. ב佐rho ציורית ניתן לומר, כי הריאות שבידי המדינהאפשרות לבסס מספר נקודות על פני הדף הלבן, וطنחתה היא כי חיבורן על סמך השכל הישר אפשר לציר תמונה אחת בלבד, המלמדת מעבר לכך סביר כי העוררים היו שותפים לביצוע הרצח והניסיון לרצח. על מנת לבדוק את טענת המדינה יש להבחן איפוא בין נקודות המשען שריאות המדינה אפשרות לבסס (ברמה הלכאונית) לבין החיבורים שمبיקשת המדינה לבצע בין נקודות אלה.

30. ואלה נקודות המשען המרכזיות שניתן לקבוע לגביון כי קיימות ריאות לכואורה:

א. העוררים היו שותפים לתכנון של תוכנית עברינית קונקרטית שתכלייתה רציחתו של ראש במהלך הפגיעה בדירה ביום 19.9.2020 (להלן: מתווה הרצח המתוכן).

ב. היבטים מרכזיים במתווה הרצח המתוכן תואמים את שבוצע בפועל. מתווה הרצח המתוכן התבסס על הוצאה של ראש מביתו, תוך שימוש בעיסא ושליחת מתנקשים מטעם העוררים למקום בו ימצאו ראש ועסא. אכן, בפועל, ראש חוסל מחוץ לביתו, מיד לאחר שעיסא ירד מרכבו, על ידי מתנקשים, אשר נראה כי היה בידיהם מודיעין מדויק ביחס למיקומו של ראש.

ג. העוררים נפגשים לאחר מעשה הרצח בשנית, ודנים במהלך המפגש בדירה ביום 30.9.2020. באפשרות לבצע התנקשות בחברים נוספים בכונופיה היריבה (וזאת בין אם מפגש זה מבסס עבירה נפרדת של קשרת קשר וביין אם לאו).

לטענת המדינה, צירוף נקודות אלה, מוביל למסקנה כי שני העוררים היו שותפים להタンקשות בראש ביום 25.9.2020, ולניסיונו ההタンקשות בו ביום 24.9.2020. אך, במיוחד, בהינתן שהעוררים שתקו לאורך חקירותיהם ונמנעו מהציגה של גרסה נגדית, שתטיל ספק בנוכנות גרסת המדינה.

31. מקובל עלי כי די בראיות הנسبתיות שבידי המדינה, במיוחד בהינתן שתיקת העוררים, כדי לבסס תשתיית ראייתית לכואורית כנגד העוררים גם בגין לעבירות הרצח והניסיונו לרצח. יחד עם זאת, לא ניתן לומר כי תשתיית זו נטולת חולשה ראייתית. הטעם לכך, הוא שהנקודות שניתנו למקום ברמה הלאורית על בסיס ראיות המדינה נוגעות למתחווה הכללי של הביצוע בלבד. לעומת זאת בגין היבטים קונקרטיים של החיסול וניסיון החיסול, שהוכחת התמסחותם הייתה יכולה לקשור את העוררים לרצח ול nisiונ הרצח בצורה הדוקה, ספק אם יש בידי המדינה ראיות מספיקות, דהיינו ראיות שיש להן פוטנציאל לבסס קביעה מעבר לספק סביר כי אשר תוכנן הוא אשר בוצע. אך, למשל, המדינה סבורה כי למתנקשים היה מידע אמיתי על מקום הימצאותו של ראש בעקבות התקנת מכשיר איתור ברכבו של עיסא, כפי שנקבע במתחווה הרצח המתוכנן. זו אפשרות התואמת את הראיות, אך ספק אם היא מתחייבת מהן; המדינה משערת כי המתנקשים נשלחו על ידי העוררים, ואולם פרט למקום ממנו יצאו המתנקשים (פרדס דכה ביפו), אין בידיה ראיות לגבי זהותם או מפעלייהם; בכתב האישום נטען כי השיחות שהקימו קיימי בטלפון בגין שליחת המתנקשים לכיווןם של עיסא וראש ביום 24.9.2020 ו-25.9.2020, התקיימו עם "אבו נאר, או מי מטעמו". שוב, זו אפשרות המתישבת עם הראיות, ואולם ספק אם היא מתחייבת מהן. במצב דברים זה, ובטרם נבחנו הראיות בהליך העיקרי, לא ניתן לומר כי גרסתה של המדינה נטולת חולשה, במובן זה שברי כי אם תוכיה את כל הנקודות להן קיימות בידיה ראיות לכואורה, התמונה היחידה שניתן יהיה לציר באמצעותן היא כזו המצדיקה הרשעה של שני העוררים בעבירות הרצח והניסיונו לרצח.

32. לאור מכלול הדברים הללו, לא מצאתי מקום להתערב בקביעותיו של בית המשפט המחויז כי קיימות ראיות לכואורה, המבוססות סיכוי סביר להרשעתם של שני העוררים בעבירות קשירת הקשר בין אירועי האישום הראשון. לצד זאת, אינני רואה לנכון לשנות ממסקנתו כי ישנה חולשה ראייתית בגין ראיות הקשורות את שני העוררים לעבירות nisiונ לרצח ורצח, וכן בגין אישום השני.

מעצר עד תום ההליכים וחלופת מעצר

33. משנדחו העוררים על ההחלטה בגין ראיות לכואורה, אעבור לדון בטענות שני העוררים בגין הארצת מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהקשר זה, נתלו שני העוררים, בין היתר, בחולשה המזוחשת לראיות בגין אישום בעבירות הרצח והניסיונו לרצח ככזו המצדיקה את שחרורם לחלופת מעצר. אינני סבור שיש לקבל טענה זו, בהינתן הבסיס הראייתי שהוצע בגין לעבירות קשירת הקשר.

34. כאמור, מתקיים מכלול ראייתי ממשמעות בגין העוררים בגין לעבירות קשירת הקשר, המצדיק בפני עצמו, אף בנסיבות מסוימות האחריות שבין השניים מושגים, את מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהקשר

זה יודגש כי אין לקבל את טענת שני העוררים לפיה החולשה הראיתית שמתקיימת ביחס לעבירות הרצח והניסיין לרצח משליפה בהכרח על עצמתן של הראיות ביחס לעבירות קשירת הקשר. כפי שמסדר ראיית מסויים עשוי לבסס את קיומן של ראיות לכואורה ביחס לביצועה של עבירה אחת, אך לא ביחס לביצועה של עבירה אחרת, כך אין בחולשה הראיתית ביחס לעבירה מסוימת כדי להחילש בהכרח את עצמתן של הראיות (יהיו אלו אותן הראיות בדיקו) ביחס לביצועה של עבירה אחרת. מוקרו של הפער בין ההכרעות הללו אינו ב"טעות לוגית", כפי שנטען לפני, אלאabisודות המשפטים השונים אשר דרושים לשם ראיות לכואורה ביחס לעבירות הללו. ויבחר, לצד התכליית שעונייה מניעת ביצוע העבירה המרכזית, מוכרות בספרות המשפטית מספר תכליות נוספת לקיומה העצמאית של עבירת קשירת הקשר (ראו: אסתר וייס דיני עונשין - עבירות הקשר 99-156 (1993). להרבה על קשירתו של "קשר פורה", אשר בסופו מתבצעת העבירה מושא הקשר, ראו: מרדכי קרמניצר "על מהות הקשר הפלילי ועל היחס בין השידול לדבר עבירה" משפטים יד 231, 252-253 (1985) וכן ש"ז פלר דיני עונשין כרך ב 350-362 (1987)).

ודוק, בעבר נגגה בשיטتنا דוקטרינת האחריות המשותפת של קושרים, אשר אפשרה הרשות כל אחד מהקושרים במעשה עבירה שבוצע בזמן קיום הקשר ולשם קיומו (להלן: במסגרת הקשר), וזאת גם אם לא היה מעורב במעשה, ואף אם המעשה נעשה ללא ידיעתו. בהינתן דוקטרינה זו, נראה כי אכן התקיים "קשר לוגי" בין הוכחת דבר קשירת הקשר לבין הוכחת ביצוע עבירה במסגרת, במובן זה שאם הוכח קיומו של קשר, די היה בהוכחה כי אחד הקושרים ביצע עבירה במסגרתו על מנת להביא להרשעת כל הקושרים באוטה עבירה. ואולם, דוקטרינת האחריות המשותפת של קושרים בוטלה בסעיף 499(ב) לחוק העונשין, המורה כי "הקשר קשר ישא באחריות פלילית גם על עבירה שלשמה נקשר הקשר או שנעבירה לשם קיודם מטרתו, רק אם היה צד לעשיותה". לפיכך, קיומן של ראיות לקיומו של קשר, אינם מלמד כיוון, מניה ובה, כי קיימות ראיות נגד כלל הקושרים לביצוע עבירה שהקיימות ראיות כי בוצעה על ידי אחד מהם במסגרת הקשר (השו, למשל, ע"פ 2921/18 מדינת ישראל נ' בצלאל (27.10.2019)). כנגזר מכך, בעניינו, לא ניתן להסתפק בקיום ראיות לכואורה למעורבותו של מעורב אחר בקשר ביצוע הרצח וניסיון הרצח (למשל, קיפוי) על מנת לקבוע כי יש ראיות לכואורה למעורבות שני העוררים ביצוע הרצח ובניסיון הרצח בהתאם לכך, גם לא ניתן להסיק את המסקנה הפוכה - דהיינו, שחולשה ראייתית לעניין מעורבותם של שני העוררים ביצוע הרצח וניסיון הרצח, מלבדה בהכרח על חולשה ראייתית לעניין ביצוע עבירה קשירת הקשר. המחוקק הישראלי נתק את הזיקה ההדוקה שהתקיימה בין ההרשעה בקשר קשור לבין העבירה שבוצעה במסגרת הקשר, ובכך אפשר את ניתוק הזיקה הלוגית שהתקיימה בין שני סוגי העבירות לעניין דיות הראיות.

35. בחינת מכלול השיקולים בעניינים של שני העוררים, ובهم המסוכנות אשר נשקפת מהם (וזאת גם בהינתן חולשה ביחס לחלק מכתב האישום); תסקרי המעצר השליליים בעניינים, שתיקתם בחקירותיהם והמשך קיומו של סכט/or מדיםם בין הנסיבות - מטים את הקפ לטובת המשך מעצרם עד תום ההליכים לעת הזו. למעשה, בחינותם של התסקרים הללו לעומקם - ובכללם הנסיבות האישיים של חייהם, אשר בהם הם תולמים את טעונותיהם לעניין המעצר, אינה מלמדת על קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מההמלצות שירות המבחן המבואות בהם.

הארכת המעצר

36. ומכאן לבקשת להארכת מעצרם של שני העוררים. CIDOU, כשבית המשפט בוחן בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, הוא נדרש לאזן בין הזכות החוקתית של הנאשם - אשר טרם הורשע ונגזר דין - לחירות, לבין האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ושמירה על תקינות ההליך הפלילי. במסגרת איזון זה, על בית המשפט להביא בחשבון מספר שיקולים, ביניהם מסוכנות הנאשם, חומרת העבירה, קצב התקדמות ההליך העיקרי, החשש מפני

шибוש ההליך והאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה (בש"פ 8093/19 מדינת ישראל נ' רוחן, פסקה 15 ב-15.1.2020; בש"פ 1797/22 מדינת ישראל נ' דדון, פסקה 9 (30.3.2022)). בהקשר זה נפסק לא אחת כי בין השיקול שענינו מסוכנות הנאשם לבין חלוף הזמן מתקיימת "מקבילית כוחות" - ככל שההיליך העיקרי מתארך הרבה מעבר לתשעה חודשים, כך נקודת האיזון נעה לכיוון זכותו של הנאשם לחירות (בש"פ 8459/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 35 (28.1.2021); בש"פ 7491/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 (10.11.2021). על אף זאת, והדבר ברור במיוחד בעבירות חמורות המבוססת רמת סיכון גבוהה, חלוף הזמן אינו מאיין את משקל האינטרסים הציבוריים, ובית המשפט נדרש לאוזן בין כלל השיקולים הרלוונטיים (בש"פ 4342/21 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 19 (12.8.2021); בש"פ 427/22 מדינת ישראל נ' פרץ, פסקה 5 (16.2.2022)).

37. סבירני, כי למקרא הדברים האמורים לעיל, ברור שנסיבות שני העוררים מסוכנות משמעותית, הנלמדת הן מהעבירות החמורים שבנה הם מואשמים והן מנסיבות הביצוע שלhn: מעורבות לאכזרית בתכנון התנקשות באחד מראשה של כנופיה יריבה, אשר יש תשתיית ראייתית (עם חולשה ראייתית) כי הבישלוLCDI מעשה רצח מתוככם, אשר בוצע על ידי מתנקשים קרי רוח באמצעות נשק חם, בטבורה של עיר ולאור יומם. יתרה מזאת, עובדות האישום השני, שענינו המשך קשר הריבוי לביצוע פשעים אף לאחר ביצוע התנקשות, מלמד (בין אם הוא מבסס עבירה עצמאית ובין אם לאו) כי המסוכנות שני העוררים אינה מוגבלת לראשם, אלא מתיחסת גם לחבריהם נוספים בכנופיה היריבה, ובשל הניצוצות הנתניות הנאבקים אליהם מסווג זה - לציבור בכללותו. לכך יש להוסיף את העובדה שבעת הקרובות קצב בירור ההליך צפוי להיות מוגבר, בהינתן שעד לחודש פברואר 2023 עתידיים להתקיים שמותנה דיןוני הוכחות שבהם ישמעו הראיות בתיק. על כן, יש לקבל את בקשה המדינה, ולהוותיר את שני העוררים מאחרוי סORG ובריח לעת ההז.

38. סוף דבר: העוררים בש"פ 6466/22 ובש"פ 6477/22 נדחים בזאת. הבקשה להארכת מעצר בש"פ 7033/22 מתתקבלת. בהתאם, מעצרם של העורר אברש והעורר ابو נאר מוארך בזאת בהתאם לסעיף 62 לחוק המעצרים בתשעים ימים נוספים, החל מיום 3.11.2022, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 14790-05-21 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשפ"ג (7.11.2022).

שפט